

[Carsten Raft.]

selv komme herop — det er den nemmeste Form. Dernæst vil jeg lægge et lille Ord ind for, at man i beskedent Omfang lod alle Vogne komme til at køre i Øjeblikket. Jeg gør det, fordi man fra Automobilfaget paa det skarpeste understreger, at bare Vognene kom lidt i Gang, vilde det hele komme i Gang, og jeg gør det, fordi man ved en Undersøgelse af Forholdene vil se, at det drejer sig ikke om Benzinmængder, der kan spolere de Beregninger, som Ministeren eller Benzinnævnet foretager i Øjeblikket. Jeg nævner Muligheden af at tildele enhver af de 75 000 standsede Vogne 10 Liter om Ugen. Det er 40 Liter om Maaned, og det er 3 Millioner i Løbet af den Maaned, hvor man venter paa nye Tilførsler. Jeg er ganske sikker paa, at det ikke kan vælte nogen Beregning, og det kan skaffe Tusinder af Mennesker i Arbejde. Jeg beder Ministeren og Benzinnævnet i deres Overvejelser med Hensyn til, hvordan man kan differentiere Ordningen, betænke, om man ikke kan komme til en saadan Ordning.

Jeg skal ikke komme ind paa en Diskussion om de Handelstilbud, der er givet Ministeren. Det er fuldkommen umuligt at gøre det, naar man ikke har alle Papirerne og man ikke kender alle de paagældende Sager. Jeg synes blot med det Kendskab, jeg alligevel har, at det varer lidt længe, inden Ministeriet giver Accept paa et af disse Tilbud. Jeg synes blot, at den Undersøgelse, som det havde været naturligt, at Ministeriet foretog gennem sine dertil beskikkede Organer, og som kunde have været foretaget statstelefonisk — Statssamtaler er jo det eneste, der gaar igennem i Øjeblikket —, nok kunde have været foretaget i de mange Dage, hvor man har talt om disse Ting. Jeg har en Fornemmelse af, at det knirker en lille Smule i Administrationen i saa Henseende.

Saa er der Statistikken. Ja, det er rigtigt, man skal være forsigtig med Statistik, og særlig naar den sammensættes af saa relativt faa Tal som en Statistik over Benzinimport i Tankladninger. Men jeg synes alligevel, det er en lille Smule forbavsende, at saa vidt jeg har set af en Benzinrapport, er Forholdet det, at i det Foraar, hvor vi opmobiliserede vor Benzinmængde, og hvor vi arbejdede for at faa Tingene i Orden, faldt vor Import i Forhold til det forrige Halvaar, og i dette Halvaar faldt den, saa vidt jeg kan se, ogsaa i Forhold til det forrige Halvaar igen. Der er noget forbavsende i dette, og man kan ikke rigtig se Bestræbelserne for at faa

Tingene i Orden udfolde sig. Jeg gør opmærksom paa, at medens Importen faldt her, steg den for Sveriges og Norges Vedkommende; hvis Ministeren ønsker Tallene, har jeg dem til Disposition.

I øvrigt vil jeg gerne til Ministerens Betragtninger over Forholdene i Sverige og Norge sige, at jeg er vel klar over, at der har været daarlige Dispositioner og daarlig Forberedelse i de Lande. Jeg har liggende nede paa min Plads det norske Stortings Beretning, jeg har læst svenske Aviser, og jeg tror, at Ministeren lige saa vel som jeg er klar over, at det heller ikke er gaaet saadan ganske fredeligt af derovre. Nej, der er Handelsministre der, som er kolossalt i Vinden, og baade fra liberal og fra højre Side har man i Sverige forlangt den derværende Handelsministers Hoved paa et Fad — saa langt er vi ikke naaet endnu med Ministeren her, det er klart; det kan maaske komme. Jeg kan forsikre Ministeren om, at ogsaa i de Lande staar der Handelsministre og siger: Hvad gør det? Det er lige saa galt i Danmark og Norge, saaledes siger man i Sverige, og lige saa galt i Danmark og Sverige, saaledes siger man i Norge. Man skyder Skylden paa hinanden, men jeg kan ikke se, at det forandrer Situationen. Det, vi behandler her, er: Hvordan er der disponeret, naar Ministerens Dispositioner opgøres reelt og nøjtermt? Og saa kan det være ligegyldigt, om andre Lande har baaret sig lige saa forkert ad, som det er paavist for vort Lands Vedkommende.

I øvrigt maa jeg dog gøre opmærksom paa, at søger vi bort fra Norge og Sverige, hvor der maaske er nogen Forklaring — der er jo ogsaa socialdemokratiske Regeringer derovre, og det er nogenlunde de samme Benzinimportører, som har Betydning paa Markedet —, og ser f. Eks. til Holland, saa er Forholdet det, saa vidt mig bekendt, at der kører, om end med Sparsommelighed, alle Vogne i Øjeblikket. Schweiz har nøjagtig den Rationeringsordning, som man kunde ønske her, at alle Vogne dog kører, om end Rationerne er smaa. Altsaa i disse Lande er det dog gaaet bedre, og jeg tror, vi skal holde os til vort Lands Affærer og behandle dem ud fra danske Synspunkter. Det kan ikke trøste noget Menneske, at man i Norge og Sverige har disponeret lige saa galt, og at Resultaterne er lige saa daarlige.

Jeg skal herefter søge at give en dokumentarisk Fremstilling af, hvorfor jeg mener, at der er handlet for sent og disponeret forkert. Allerede paa et meget tidligt Tids-